

24 óra Nagybajomban

Idén másodszor került megrendezésre a Somogy megyei „Aludj máskor” 24 órás vetélkedő, melyen, a tavalyi alkalomhoz hasonlóan iskolánk is részt vett. Előzetes feladatként kaptuk, hogy önkéntes munkát vállaljunk egy olyan intézményben, mely kapcsolatba hozható a családdal. Mi egy óvodára adtuk le a voksunkat, ahol csütörtök délelőtt be is segítettünk az apróságok megtornáztatásában, illetve a közös játékból is kivettük a részünket. Emellett bemutatkozásként egy táncos cirkuszi show-t is elő kellett adni, melyet szintén sikeresen teljesítettünk.

Maga a verseny már keményebb dió volt. 10 órakor egy jelmezes felvonulással

indítottunk, melyet a városka lakói is szemmel kísérhettek. Utána visszatértünk a csarnokba, ahol kiosztásra kerültek a teljesítendő feladatok. Volt itt minden, a bábelőadástól elkezdve a tehetségkutatón és kánkán táncon át egészen az ágyúgolyóember kilövéséig. Miután külső segítséggel elkészült a nagymama vacsorája is,

mely töki pomposból (a csapat névadójából), paprikás krumpliból és palacsintából állt, lazításképpen a Mátka Divatszalon bemutatóján vehettünk részt, melyet levegőben röpködő, szaltózó srácok követtek. Mire a résztvevők álmosodni kezdtek volna, a DJ ismét felizzította a kedélyeket, következett hát a verseny egyik legjobb része, a buli.

Feladatokból persze közben sem volt hiány, miután kitáncoltuk magunkat felkészültünk a horror divatbemutatóra, bulvárújságot írtunk, képregényt szerkesztettünk. Hajnalra, emberileg

persze teljesen érthető okokból némiképp csökkent a lelkesedés, de azt hiszem, mindannyiunk nevében örömmel kijelenthetem, előbb-utóbb sikerült átlendülnünk a holtpontra. Reggelre elkészült az ifjúsági-klub makett, a Formula1-es versenyautó pálya, illetve az újrahasznosítás jegyében, a verseny során már kiürült műanyag flakonokból konyhai eszközöket kreáltunk. Végző feladatként egy színpadi produkcióban kellett bemutatnunk a cirkusz múltját,

jelenét és lehetséges jövőjét. Minden fáradságunk ellenére azért ebben is helytálltunk. Ezek után következett még egy utolsó közös tánc, majd az eredményhirdetés. Örömmel tapasztaltuk, hogy tavalyi helyezésünket idén sikerült felülmúlnunk. Úgy gondolom, hogy kis csapatunk minden tagja örömmel, és jó élményekkel tért haza, még a kialvatlanság ellenére is.

Ezúton szeretnénk megköszönni a helyszínre kikerkező tanárainknak a részvételt, akik velünk együtt állták a sarat, Nagybjomnak, és a szervezőknek, amiért lehetővé tették ezt a versenyt, illetve minden diáknak, aki a csapat tagjaként kivette részét a tennivalókból. Végzőként csak annyit: Szép volt Lo-Zsu!